

Til lovforslag nr. L 122. Betænkning afgivet af erhvervsudvalget den 11. maj 1982

Betænkning

over

Forslag til lov om investeringsforeninger

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder haft samråd med industriministeren, der tillige skriftligt har besvaret spørgsmål fra udvalget.

Udvalget har desuden modtaget skriftlig henvendelse fra Den Danske Bankforening og advokat Torben Søndberg, København.

Nogle af udvalgets spørgsmål til industriministeren samt dennes besvarelser er optrykt som bilag til betænkningen.

Udvalget har drøftet de mindre investeringsforeningers forhold og de skattemæssige konsekvenser af en eventuel opløsning som følge af kravene i en lov om investeringsforeninger.

Under et samråd om disse spørgsmål har industriministeren oplyst, at han vil optage forhandling med ministeren for skatter og afgifter om muligheden for at fritage medlemmer af de mindre foreninger for beskatning af en eventuel kursgevinst, hvis foreningen må opløses som følge af den nye lovgivning.

Ministeren har samtidig henledt opmærksomheden på overgangs- og dispensationsbestemmelserne i lovforslagets §§ 63 og 65, stk. 2, og på bestemmelserne i § 14, stk. 2, i loven om beskatning ved fusion af aktieselskaber m.v., lovbekendtgørelse nr. 495 af 24. september 1981.

Ministeren har endelig bemærket, at en del mindre investeringsforeninger formentlig vil falde uden for lovens virkeområde, fordi medlemmerne ikke udgør »en videre kreds«, således som det kræves i henhold til lovens § 1.

Om den nærmere forståelse af dette begreb har ministeren anført følgende:

Et af de væsentlige hensyn bag en lovgivning som den foreliggende er hensynet til beskyttelsen af personer og andre investorer, som betror deres kapital til forvaltning gennem en investeringsforening. De samme hensyn ligger bag lovgivningen om banker og sparekasser, kreditinstitutter og til en vis grad realkreditinstitutionerne.

Karakteristisk for disse foretagender er, at de henvender sig til en større og ubestemt kreds med opfordring til at gøre indskud. Denne kreds af investorer har ikke anden fælles interesse end størst mulig sikkerhed og afkast af den indskudte kapital. Indskyderne har alene den indflydelse, som sikres dem gennem det system, som den pågældende lovgivning foreskriver: Generalforsamling, bestyrelse, direktion, vedtægter, regnskabsafleggelse m.v. Der er således ifølge sagens natur en vis distance imellem den personkreds, hvis kapital forvaltes, og instituttets øverste ledelse og daglige administration. Jo mere denne distance er til stede, jo større behov er der for en tilsynslovgivning.

Opgaven for en sådan lovgivning er derfor at afgrænse den kreds af foretagender, for hvilken en beskyttelseslovgivning er nødvendig. I det foreliggende lovforslag er dette sket bl.a. ved at afgrænse de investeringsforeninger, som en lov skal omfatte, til dem, der »har til formål fra en videre kreds eller offentligheden at modtage midler«.

På den ene side er der investeringsforeninger, som har en sådan omfattende struktur, at det uden videre er givet, at de må være omfattet af en lovgivning, medens der på den anden side er foreninger, klubber eller lignende, som er så begrænsede i deres virke-